

[Finansministeren.]

Skatteydernes Ansvar for de Oplysninger, de afgiver til Skattemyndighederne.

Forslaget gaar ud paa, at der ud over de administrativt ikendte Bøder, der kan paalægges efter den nugældende Skattelovgivning, i særlig grove Tilfælde skal kunne idømmes Frihedsstraf, det vil sige Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, for Skattesvig. Over for den Indvending mod Anvendelsen af Frihedsstraf for disse Forseelser, som man har hørt fremsat, nemlig at kraftige Pengebøder ofte vil virke mere afskrækkende end kortvarige Frihedsstraffe, vil jeg pege paa Forslagets Bestemmelse om, at der, hvor Frihedsstraf idømmes, tillige skal paalægges den skyldige en Bøde, der staar i Forhold til det besvegne Beløbs Størrelse. Denne Regel er i Overensstemmelse med det strafferetlige Princip, der har fundet Udtryk i den borgerlige Straffelovs § 50, Stk. 2, og hvorefter Bøde som Tillægsstraf til anden Strafart kan idømmes ved Lovovertrædelser, der skyldes Vindesygte.

Naar der bliver Spørgsmaal om Idømmelse af Frihedsstraf, vil Sagen være at indbringe for og afgøre af de almindelige Domstole, men i øvrigt kan Bøde som hidtil ikendes administrativt. Her indeholder Forslaget imidlertid en ny Regel, nemlig et Paa-bud om, at der i større Skattebesvigelssager skal ske en Offentliggørelse af den bødefældtes Navn med Angivelse af Størrelsen saavel af Bødebeløbet som Skatteefterbetalingen. Der tilsigtes herved en Udligning af den Forskel i Sagernes Behandling og de dermed forbundne Følger for den skyldige, som ellers vilde fremkomme, henholdsvis hvor Sagen afgøres ved Domstolene i fuld Offentlighed, og hvor den afgøres administrativt.

Den hidtil gældende Lovgivning har ikke afgivet Hjemmel til at straffe den, der optræder som Medhjælper ved Skattesvig. Hertil indeholdes der imidlertid nu udtrykkelig Hjemmel i Forslagets § 14, og det er her foreslaaet at behandle den erhvervs-mæssige Medhjælp, nemlig den, der præsteres af Revisorer, Regnskabskonsulenter, Sagførere og andre, i hvis Erhverv det indgaar at bistaa Skatteydere med Affattelsen af deres Selvangivelse og Opstilling af Regnskaber til de skattelignende Myndigheders Brug, som en særlig kvalificeret Forbrydelse, der ikke kan medføre lavere Straf end Frihedsstraf. Disse Folk virker jo hver især inden for en større Kreds af Skatteydere, og naar de udnytter deres faglige Indsigt til at hjælpe deres Klienter til at føre Skattemyndighederne bag Lyset, gør de sig

skyldige i et ganske særlig strafværdigt Forhold, som det maa anses for rimeligt at bedømme strengere end den enkelte Skatte-yders Forseelse.

Til Slut skal jeg blot gøre opmærksom paa, at der i Bemærkningerne til Lovforslagets § 1, Side 8, Sp. 2, har indsneget sig en Trykfejl. Der staar i Bemærkningens næstsidste Stykke, sidste Linie, en Henvi-sning til Lovforslagets § 3. Det skal selv-følgelig være Forslagets § 6.

Med disse Ord skal jeg anbefale For-slaget til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 28 af 15. Februar 1924 om indenlandsk Skillemønt*. De nu cirkulerende 25- og 10-Ører er udmøntet i Henhold til den nævnte Lov af 15. Februar 1924. Da det paa dette Tidspunkt var af Betydning af Hensyn til den nylig ophævede Møntunion med de andre skandinaviske Lande, at Mønterne adskilte sig væsentligt fra de hidtil cirkulerende Mønter, udmøn-tedes de i større Maal end disse, de fik et nyt Præg, og de forsynedes med Hul. Disse Mønter udførtes af en Kobbernikkellege-ring, men da det under Krigen ikke var muligt at fremskaffe dette Metal i tilstræk-kelig Mængde, gik man ved Lov Nr. 299 af 30. Juni 1941 over til at udmønte bl. a. 25- og 10-Ører i Zink. Zink er imidlertid mindre egnet som Møntmetal, og da det nu atter er muligt at fremskaffe den tid-ligere benyttede Kobbernikkellegering, ag-ter man at vende tilbage til dette Metal.

Bl. a. som Følge af Knapheden paa Metal vil jeg anse det for hensigtsmæssigt, at Mønterne gøres noget mindre end hidtil. Da Hensynet til de tidligere Unionslande nu ikke gør sig saa stærkt gældende, fore-slaas det, at Mønterne bliver paa 19 og 16 mm for henholdsvis 25- og 10-Ører mod nu 23 og 18 mm. Endvidere er det Hensigten at forsyne Mønterne med ny Tegning og at præge dem uden Hul, hvilket vil give dem et mere tiltalende Udseende.

Af 25-Ører er der hidtil udmøntet om-trent 8 Mill. Kr. i Kobbernikkellegering, og ca. 9 Mill. Kr. i Zink, medens der af 10-Ører er udmøntet henholdsvis 6 og knap 3 Mill. Kr. Det er Hensigten efterhaanden at omsmelte de gamle 25- og 10-Ører til nye Mønter, og der vil paa Grund af disses mindre Størrelse af de gamle kunne frem-stilles ca. 50 pCt. flere nye Mønter. Zink-mønterne agtes efterhaanden inddraget.

Da jeg anser det for ønskeligt, at Ud-møntningen af de nye Mønter fremmes ret